

[Kulturministeren]

sikskolerne, en slags starthjælp ved etablering af musikskoler, oprettelse af musikalske grundkurser, efteruddannelse af musikskolelærere, så den samlede bevilling med det foreliggende forslag vil udgøre ca. 60 millioner statskroner.

Hvis man ser på udgiftsudviklingen, som jo ikke er uinteressant i denne sammenhæng, hvor vi jo også skulle finde midler til det nye initiativ på statens budget, må man jo minde om, at i den 3-års-periode, som er forløbet fra den sidste musiklovsændring i 1986 og frem til nu, er disse frie midler, der knytter sig til musikloven, blevet forøget med nøjagtig 43,5 pct., en stigning fra 26 mio. kr. i 1986 til 37,3 mio. kr. i 1990.

Tager vi den periode, der er tale om her, må man regne med, at fra 1986 og frem til 1993, hvor ordningen skal være fuldt udbygget efter forslaget, vil der være en anslået stigning i disse frie musikmidler på 253 pct. Det er naturligvis meget flot i en periode, hvor også andre kulturelle områder kunne have glæde af midler, som i forvejen udbetales af kommunerne.

Jeg skal gerne medgive forslagsstillerne, at regeringen også har megen sympati for tanken om at sikre musikskolerne i fremtiden, men det er lige så klart, at regeringen ikke på dette tidspunkt er i stand til at anvise yderligere 55 mio. kr. i den kommende 3-års-periode.

Vi kan derfor ikke støtte lovforslaget, som det foreligger nu, men vi vil meget gerne se det i sammenhæng med en række andre kulturelle initiativer.

Søren Hansen (S):

Det er jo ikke alle udviklingstendenser i samfundet, som er lige positive. Stress og passivitet, ensomhedsfølelse og virkelighedsflugt er nogle af dem, og der er desværre en masse eksempler på, at det rammer mange børn og unge. Men der er også udviklingstendenser i samfundet, som er negative, men af den modsatte type. Nogle af dem giver mere liv, er måske sågar livsbekræftende, medvirker til fordybelse og aktivitet.

Musikskolerne er så udpræget af den positive type. Man behøver ikke at have haft mange børn, der har været i musikskole, før man har haft mulighed for at følge livet dér og kan konstatere, at sådan hænger det sammen. Det er ikke blot det liv, som findes på selve skolen, men også det liv, den forberedelse, den oplevelse både før og efter, som musikskolerne kaster af sig.

Når man står i denne situation med nogle negative udviklingstendenser og nogle ubetinget positive, drejer det sig, så vidt jeg kan vurdere, om at satse på de positive, også fordi en stærkere satsning på de positive, livsbekræftende udviklingstendenser i samfundet er den allerbedste metode til at medvirke til at gøre de negative virkninger så små som muligt eller måske helt fjerne dem. Det er dybest set baggrunden for dette forslag og så naturligvis også tendensen til, at noget af det grundlag, der har været for musikskolerne, ser ud til at skride.

Det er nemlig rigtigt, som ministeren siger, at der er tale om en kommunal finansiering, men så vidt jeg husker fra mit eget månedlige budget, er der også tale om en vis privat finansiering af elevernes medvirken. Men der er jo en tendens til, at den kommunale indsats skrider. Dermed skrider grundlaget for en velfungerende musikskole afgørende, og i hvert fald har vi jo set tegn på, at muligheden for at oprette musikskoler de steder i landet, hvor de ikke findes, er forsvundet eller i hvert fald blevet væsentlig mindre, end de ville have været, hvis den kommunale økonomi havde været bedre. Forhåbentlig kan dette forslag først og fremmest medvirke til to ting: dels at få oprettet musikskoler de steder i landet, hvor de mangler, og dels at få styrket de musikskoler, som lykkeligt allerede er blevet etableret.

Jeg talte før om baggrunden for lovforslaget, og dette her er formålet med forslaget. Det kan jo næppe undre nogen, at jeg på Socialdemokratiets vegne kan give forslaget meget varm tilslutning, og det gør jeg så hermed.

Så vil jeg gerne slutte med et ord til ministeren, som fabulerede om, hvor inspirationen til forslaget kom fra, og hvem der havde medvirket til at få sat de udviklede paragraffer sammen. Det plejer jo ikke at være sådan her, at man begynder at tale om, hvilket kontor hos ministeren der har forberedt det ene og det andet og det tredje forslag, men nuvel: Jeg husker tre år tilbage, hvor jeg var inde i de første overvejelser og samtaler med en række kloge og interessererede folk om denne sag. Der var folk fra Statens Musikråd, og der var folk fra Statens Musikkonservatorium og den store musikmesse i Herning. Der var masser af musikinteressererede folk fra den musikskole, som jeg selv har haft en vis tilknytning til, og fra den forening, som gudskelov er kommet til for nylig, For-